

Sygn. akt III CSK 193/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. D.
przy uczestnictwie P.
sp. z o.o. w B.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnowie
z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt I Ca 500/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 120 zł
(sto dwadzieścia zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2015 r. – w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu – Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 29 września 2014 r.

Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, wskazując na potrzebę wykładni art. 305¹ i 305² k.c. Podniosła również, że skarga jest oczywiście uzasadniona na skutek nierozpoznania przez Sąd drugiej instancji zarzutów apelacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie zachodzi potrzeba wykładni art. 305¹ i 305² k.c., które już wielokrotnie zostały poddane interpretacji przez Sąd Najwyższy, w wyniku czego ukształtowała się jednolita linia orzecznictwa, która nie została przez skarżącego w przekonujący sposób zakwestionowana. Zgodnie z nią, wykonywanie uprawnień w zakresie wynikającym z decyzji wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (jedn. tekst: Dz.U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 ze zm.), stanowiącej tytuł prawny do ich wykonywania, nie prowadzi do nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014 r., III CZP 87/13, OSNC 2014, nr 7-8, poz. 68, uchwała z dnia 6 czerwca 2014 r., III CZP 107/13, OSNC 2015, nr 3, poz. 29, uchwała z dnia 6 czerwca 2014 r., III CZP 9/14, OSNC 2015, nr 3, poz. 30). Pogląd ten odnosi się też do stanów faktycznych, w których przedsiębiorstwo przesyłowe działało na podstawie zgody wyrażonej przez właściciela nieruchomości. Ta zgoda wyrażona przez wnioskodawczynię powoduje, że prawo własności nieruchomości zostało trwale ograniczone i nie jest możliwe ubieganie się o ustanowienie służebności przesyłu.

Skarga kasacyjna nie jest także oczywiście uzasadniona. Ogólnikowe i lakoniczne stwierdzenie, że Sąd drugiej instancji nie rozpoznał zarzutów apelacyjnych, nie stanowi przyczyny kasacyjnej wyrażonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

